

prenehati, ker tresla se je dvorana smeha. Moral je tudi večkrat ponavljati. Srce se je tajalo slišati tudi tako dovršno igranje na glasovir. Igrala sta vrsteč se, ali skupaj štiriročno dva skladatelja baron Ed. Grutschreiber iz Gotovelj in g. Ant. Arzenšek iz Celja. Tako toraj na kratko opis VI. obč. zboru društva »Kmetovalec«; kdor želi obširneje, tega že sedaj prijazno vabim, naj ja ne zamudi prilike in se sam vdeleži VII. obč. zboru, katerega še z zanimivejšim vsporedom, če Bog da, priredimo v mesecu maju t. l. Zdravo tedaj, č. bralci, do ta čas, da se zopet, če ne drugod, v tem listu srečamo.

Iz Ribnice na Pohorji. (Volitve; svoji k svojim!) [Konec.] Ako je kdo našemu gostilničarju J. P. pokazal slovensko pooblastilo, rekel je ves zdvigan: »versteht' niks bindiš« in naše volilce je hotel z očmi prebosti. Če mu pa naš knet prinese slovenski denar v krèmo in po slovenski naroči pijače, takrat pa dobro zastopi »bindiš« in kako sladko govori! Kateri ga od mladih nog poznajo, dobro vejo, da še poštenih hlač ni imel, zdaj pa, ko so mu Slovenci na noge pomogli, jih pa zaničuje pri volitvah, ker nočejo v njegov nemščurski rog puhati. Lani, ko smo volili volilne narodne može za državnega poslanca, zmerjal jih je, da so bajé vsi »tumasti«, samo nemškutarji so »kšeit«. Res bi smeli trditi, da smo »tumasti«, pa v tem oziru namreč, da še nosimo slovenski denar v krèmo takega, ki pravi, da je pripravljen svojo kri preliti za nemškutarijo. Toraj vrli Slovenci Ribniški in sosedje, bodimo tudi mi »kšeit«, in to bomo, ako ne nosimo nikdar in nikjer lastnemu sovražniku svojega denarja, denarja slovenskih žuljevih rok. Ravnokar je prevzel mlad gospodar gospodarstvo z gostilno in mesnico, nam vsem obeta, da bo v vsakem oziru naš; če govori resnico, podpirajmo njega!

Iz Ljubljane. (Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela veliko zbirko knjig razne vsebine, ki jih je daroval ključavničarski mojster, g. Josip Rebek. Iskrena hvala! Naj bode v vzgled slovenskim obrtnikom! Sedaj v predpustu, v času razvedrilnih zabav, spominjajo se nas večkrat naša narodna društva in požrtvovalni domorodci. Tako nam je nabral g. pravnik Podgornik na veselici v Borovnici 11 gld. 20 kr.; neimenovan duhovnik nam je poslal »za predpust« kot odkupnino od veselice 5 gld.; po g. Kosmaču, predsedniku narodne čitalnice v Cirknem na Goriškem, smo prejeli 5 gld., nabranih pri veselici, dne 2. februarija; g. Bolča, Čeh, nam je daroval 1 gld. 20 kr.; g. Anton Kozlevčar, uradnik južne železnice v Št. Petru na Krasu, nam je doposlal 1 gld. 10 kr. nabranih pri igri, in vesela družba v mariborski čitalnici pa 1 gld. 1 kr. — Ko s hvaležnim priznanjem beležimo darove posameznikov ter veselice prispevke kot viro, po katerih bi naša družba gnotno še prav lahko napredovala, znamenjujemo z iskrenimi čutili dar g. Fr. Lipolda, Mozirskega, ki se je na grobu starega si prijatelja spominjal nas živih ter naklonil naši družbi 5 gld. Slovenci posnemajmo vzgled vrlega domoroda!

Iz Kostrivnice pod Bočem. (Zborovanje.) Tukajšnje bralno društvo je imelo zadnjo nedeljo svoj občni zbor. Udeležilo se ga je mnogo branjaželjnih udov, pa tudi drugih poštenih narodnih mož in fantov. Razgovarjali smo se prav po domače, o društvenih in gospodarskih rečeh. Posebno nek ud je povdarjal, naj se čitanje prav pridno goji, kajti brez branja dandanes nobeden ne napreduje, temveč zaostaja. Enkrat vendar se je začelo tudi v naši zaspani Kostrivnici daniti. Bog daj, da bi se društvo prav krepko razvilo, mnogo udov si pridobilo in se omika po branju katoliških časnikov in knjig po fari vedno bolj širila. Na to pomози Bog!

Iz Celja. (Občni zbor »kat. podp. društva«), vršil se je na svečnico v Kožerjevi gostilni. Šešlo se je

obilo ljudstva, gosposkega in kmečkega. Društveni načelnik mil. gospod opat Fr. Ogradi pozdravi došle goste in člane v živih besedah povdarjajoč nujnost verske šole, da se lažiliberalizmu, ki se razširja kakor bolezen influenza, v okom pride. Zgled take verske šole pa nam je ravno šola čč. sester v Celju, za katero skrbi omenjeno društvo; šola, o kateri se je jako laskavo izrazil ne le okrajni šolski nadzornik Ambrožič, temveč tudi deželni šolski nadzornik dr. Jarc. Sklenil je govor z željo, da bi se zlasti celjska občina vse bolj brigala in zanimala za to društvo; zakaj korist od tega ima samo ona. Gospod Sernee izraža željo, da se bo našlo v prihodnje gotovo tudi narodnih gospá in gospodičin, ki bi brezplačno prevzele krojenje obleke. Na ta način namreč bi se dalo še mnogo več revnih šolarjev obdarovati. Odbor je vzel to z veseljem na znanje. Po zborovanju je bila tombola z obilnimi dobitki, ki je prinesla čistega dobička do 30 gld. Opozarjamo še enkrat vse prijatelje verske narodne šole na to velevažno kat. podp. društvo v Celju, naj mu po svojih močeh pomorejo na noge.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Poletu je v velicah mestih včasih veliko dela in torej tudi zaslužka. Vsled tega seli se leto na leto več ljudij s kmetov v mesta in godi se jim včasih še dokaj dobro, ali po navadi ne dolgo — do prve zime, ko preneha delo. In kaj sedaj? Glad in mrz in druga beda tare skorej vse take ljudi. Na Dunaji jih prosi letos veliko jezer kruha, ali kdo jim ga more dati, ko je toliko praznih želodcev! Svitli cesar je daroval za-nje 5000 gld. in tudi mestni župan nabera za-nje, toda to bode še vse premalo. Nikar tedaj v mesto, kdor nima ob svojem živeti! — Kakor se kaže, dobimo že to leto nov denar, ali ne več avstrijske, ampak »zlate veljave«. Se-ve, da ne izgine zato že tudi srebrni in papirni denar. Samo račun se potem, kakor o zlatem denarju, da-si je morebiti le iz papirja.

Štajarsko. Za poslanca v državnem zboru voli si Graško mesto, kakor je podoba, najbrž H. Skala, ne pa dr. Starkelna. Nemca in ob enem liberalca štulita se oba, večji kričać pa je še zadnji. — Zoper spremembo c. kr. kmetijske družbe štajarske ruje se v nemških delih naše dežele na vse pretege, mi pa nimamo uzroka, da se potegnemo za eno ali drugo. Kar pride iz Gradca, to je redko kedaj slov. ljudstvu na korist.

Koroško. Zal, da se dobé še vedno slov. občine, ki prodajo svoje otroke za par sto goldinarjev sulvereinu. Take so n. pr. Gozdanj nad Vrbo, Steben na Zili in v Šmartinu na Tholici. To je grdo. — Deželni zbor v Celovci misli na to, naj se vpelje deželna zavarovalnica t. j. cela dežela naj vsprejme vsa posestva v zavarovanje zoper škodo po ognji ali kaki drugi uimi. Ne verjamemo, da bode že letos kaj kruha iz te moke. Vlada brž ni za to in torej tudi take postave ne predloži v potrjenje.

Kranjsko. V Ljubljani bode poletu »katoliški shod« in je odbor za-nj že sestavljen, na čelu mu je prelat dr. Andr. Čebašek. O tem shodu, ki ga pozdravljamo z velicim veseljem, izpregovorimo pa še v enem prihodnjih listov kaj več na drugem mestu. — Pri zadnjem shodu kranjskih zdravnikov se je vendar-le pokazalo, da misli njih večina slovenska in da bode torej zdravniška komora slovenska, ako sploh kedaj oživi. To pa je brž gotovo.

Primorsko. Mestni zastop v Gorici je hotel

prošnje slov. starišev za slov. ljudsko šolo kar v eni sapi zavreči, ali od vlade se mu je namignilo, da tega ne sme in zato se vrši sedaj neko preiskovanje, je-li v resnici take šole potreba. Mogoče je tedaj še vendar-le, da se slov. šola še napravi, če tudi ni »mestnim očetom« po volji.

Tržaško. Okolica Trsta je vsa slovenska, vendar pa sili že tudi va-njo laščina, kajti nekaterim se dozdeva, da je »nobel« lomiti laščino; prav tako je torej ondi, kakor je blizu naših mest z nemščino. Hvale vredno pa je, da je po vaséh okoli mesta že več pevskih društev, v katerih se goji lepo slov. petje in tako se nadelava pot do slov. mišljenja.

Istra. Odkar so vrli slov. in hrv. kmetje vrgli lahončice raz županske stole, počenja laška drhal, kar le more, da ogreni kmetom življenje. Posebno divji so lahoni v mestu Buzetu ter ima tamošnji hrv. župan trpeti od njih marsikako sitnobo, ali on je mož, ki se jim ne uda iz lahka.

Hrvaško. »Hrvaška Matica« je društvo, ki izdaja leto za leto hrv. knjige, učene pa tudi priproste, stoji na trdnih nogah in je lani izdala celo 10 knjižic. Hvalijo jih, da so dokaj zanimive.

Ogersko. Vladna stranka je jako vesela, da je pri zadnjih volitvah zmagala in prof Szápáry, predsednik ministerstva, se lahko ponaša s to svojo stranko, kajti njegova volja je tudi volja cele stranke. Vpraša se samo, kako dolgo da si ostanete vlada in vladna stranka tako dobri.

Bukovina. Deželni zbor v Črnovicah je razpuščen, ker je nad polovico poslancev odložilo svoje poslanstvo. To so storili, ker jim ni bila po volji praska med deželnim predsednikom, grofom Pace in deželnim glavarjem, baronom Vassilko. Zadnji brz ne bode več izvoljen za dež. glavarja.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so tovnej dali, ob obletnici svoje izvolitve za naslednika sv. Petra, večjo svoto razdeliti med uboge duhovnike v Rimu in 10.000 lir med revne rodbine mesta.

Italijansko. V državnem zboru je predlagal Perome, naj se odbere posebna komisija za to, da gleda, se-li da prihrani kaj v proračunu vojnega ministra. Le-ta je hitro ugovarjal zoper znižanje tega pročuna, češ, da mora Italija prej ali slej mahitati nad Avstrijo. No mi se ne bojimo laške vojske; če bode treba, Lahom še že »podžgejo pete« naši vojaki.

Francosko. Predsednik republike, Sadi-Carnot je že vendar-le spravil v kupe ministerstvo. Na čelu mu je njegov »prijatelj« Loubet, drugi ministri pa so blizo vsi ostali, samo Constans ni več našel mesta v novem ministerstvu, ali ravno ta je mislil, da brez njega ni mogoče spraviti vlade na noge. Pravi se, da novo ministerstvo ni tako sovražno sv. cerkvi, kakor je bilo v prejšnji podobi. Mi še stojimo v tem na strani Tomaža.

Angleško. V tej državi je veliko plemenite gospode in v njenih rokah je največ zemljišča, toda zadnja leta ne morejo več polja obdelovati, ker jim manjka ljudij za taka dela. Sedaj pa misli vlada na to, kako da se more to vzboljšati, ali postava, katera naj v tem oziru pomaga, ne zdi se nam več, kakor le poskušnja. Ljudje silijo tudi tam v mesta ali v kraje, kjer so tovarne, polje nese jim premalo.

Nemško. Dolga zima je tudi v Berlinu napravila veliko revščino in jezera ljudij pomikava se po ulicah ter kliče: Dela, dela! Gladna drhal je že več tržnic ropala in daje »dela« redarjem na silo, sama pa ne dobi dela in tudi kruha ne.

Rusko. Minister za državne finance je sklenil za

20 milj. rubljev zlata iz tujih držav spraviti nazaj v ruske blagajnice. Najbrž je storil to »iz ljubezni« do naše države, kajti pri nas bode treba zlata veliko, ako se vpelje »zlata veljava« in kaj, če bi potem tudi rusko zlato prišlo le-sem v naše kase! Zato ga hoče mož že prej dobiti domov, potem bi ga ne dobil več. Na vsak način pa bode zlato dražje, kakor je bilo doslej.

Bolgarsko. Novi pravosodni minister ni pravoslovec, sicer pa je mož velike izobraženosti. To je pri nas čisto drugače, kajti pri nas je pravoslovec za vsako službo, n. pr. tudi za ministra za uk in bogočastje.

Srbsko. Skupščina ali državni zbor v Belemgradu si ni več volila Pašića za predsednika. — Mesto Beligrad vzame 3 milj. posojila. Vidi se torej, da zna tudi ondi gospoda delati dolgé.

Tursko. V Carigradu je nekdo napadel dr. Vulko-viča, bolgarskega poslanika, na ulici ter ga je tako nabodel, da je mož čez nekaj dnij umrl. Pravi se, da je to storil Bolgar, ki ni zadovoljen s sedanjim knezom in njegovo vlado.

Grško. Kralj je poklical predsednika v ministerstvu, Délyannisa, pred-se ter se sodi neki iz tega, da mora ministerstvo odstopiti. Da pride do tega, to smo rekli že v zadnjem listu. Krivo je pa neki slabo gospodarjenje z drž. denarjem.

Afrika. Po večih deželah, kjer prebivajo zamurci, biva še vedno kupčija s sužnji in dogodéva se celo, da starši sami prodajo svoje otroke. Tako v Congu in še drugod. Arabci pa so kupci na-nje.

Amerika. V Chicagu bode drugo leto ob enem z razstavo, tudi velik »katoliški shod«. Priprave za-nj pa so tudi drugačnje, kakor so po navadi pri nas, ameriškanske.

Za poduk in kratek čas.

Bajka o veri.

(Iz rusčine preložil J. Sattler.)

V davnih časih bil cesarjevič. Oče njegov ga pošlje na potovanje; ali da mu samo jednega spremljevalca. To užali mladeniča zeló. Modri cesar pa mu pravi: »Ustreči hočem otročji tvoji želji; dam ti s seboj bogastvo in vojake; toda prepričaj se boš, da ti več koristi samo jeden spremljevalec, kakor vse drugo.«

Cesarjevič se poda na svojo pot; ali brz, ko stopi čez mejo, napade ga sovražni sosed, ubije njegove vojake in mu vzame vse imetje. Ostal mu je le jeden spremljevalec. Mladeniča potrè ta izguba popolnoma. Zdaj stopi k njemu spremljevalec, za katerega se je malo zmenil v sreči, in mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevè misli na Boga in pozabi svojo nadlogo.

Čez nekaj časa prideta v veliko puščavo in se zablodita. Solnce je peklo silno; nikjer ni bilo studenca; ginévala sta žeje. Res nastopi hladna noč in ju okrepča; vendar sta izgubljena, ko napoči iz nova vroči dan, če ne najdeta prej poti iz puščave. Mladenič začne jokati; zvesti spremljevalec pa mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevè misli na Boga; dvigne svoje oči prote nebu in zazre znano zvezdo; po njej uravna svojo pot in pride srečno iz puščave.

Iz nova potujeta dalje. Prideta do silnega gorovja, ki je kipelo s svojimi snežnimi vrhovi do neba. V teh gorah jima je iti neki dan po ozki brvi čez globok, grozen prepad. Ko dospeta do srede brvi, zavpije cesarjevè: »Po meni je! Vrti se mi v glavi.« Ali spremljevalec mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevè dvigne svoje oči